

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

18. An Merodach sit idem cum Mardok empado, & Baladan cum
Nabonassaro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

quorundam errores palam faciendos, qui regum præsertim Persarum, contra venerandæ antiquitatis testimonia lectoribus obtruduntur. Hinc error Euccianus facile refutatur, inquit Sethus, nec Berodaceus quosdam reges Persarum regno detrudere, aut quorundam imperatorum fuissent, si coherentiam huius Canonis, & vim eius perspexissent. Sin autem circiter aut triennio lis moueretur; non putarem eam ex hoc Canone posse: esto verisimile non sit, decennij errorem interuenisse, ubi consularia inter se consentiunt.

QVÆSTIO XVIII.

An Merodach sit idem cum Mardokempad Baladan cum Nabonassaro.

Quæstio explicatur.

1. Merodach siue Berodach rex Babylonius, qui legatos cum Mardokempad ad Ezechiam misit, vocatur in Scriptura filius Baladani, & Mardokempad fuit rex Babylonie, & Baladan fuit rex Babylonie, & Merodach & Baladan eadem tempora. Vnde quæstio oritur, an Merodach sit Mardokempad Baladan Nabonassar?

Opinio 1.

2. Paludanus Tractatu 4. cap. 18. scribit nuncios Babylonios ad Ezechiam venisse circa annum regni ipsius decimum sextum; aram autem templi fieri sub annum 22. cœpisse: vnde cogitur asserere Merodachum prius regnasse, quam Nabonassarum, & hunc à Baladan, sicut Mardokempad à Merodacho distinguere.

Reijctur.

Mardokempad fuit Merodach.

3. Alij tamen plerique huius æui scriptores censent Mardokempad eundem esse cum Merodach. Ita Genebrardus in Ezechia, Serapion in 24. de Babyloniorum regibus, Tornielus & Sallianus ad ann. m. 3279. lib. 9. cap. 53. quibus subscribo. Assentiuntur Scaliger, Puncius, & ex parte Capellus. De particulari tamen istorum regum Chronologia omnes hæc auctores idem tradunt.

Baladan non fuit

Filius Nabonassari.

4. Capellus enim anno m. 3279. Quidni, inquit, Baladan post Nabonassarum, pater duorum Merodachorum, quorum prior distinctionis causa Mardokempad, alter Merodach-baladan? Verum incerta est, ut leuissimè hæc suspicio, & cum Canone Mathematico pugnat. Capellus enim modo, breue fuisse prioris Merodachi regnum, puta a triennio ad summum, & vnnum duntaxat Merodachum exhibet, eique annos 12. consignat, & eius prædecessori quinquennium.

5. Caluissius in 3. edit. anno ante Chr. 745. & in Canone, dat Nabonassaro annos 14. anno tamen ante Christum 730. Nabonassar, ait, Chaldaeorum rex cum annis 15. regnasset, moritur. Ilulæo tantū 4. annos solidos concedit; & sic non nihil discrepat à Canone, qui Nabonassaro annos 14. Ilulæo 5. accenlet. Curt tamen id faciat, non video. Perperam autem scribit anno decimotertio Ezechia, Legatos Merodachi ipsi de sanitate recuperata gratulatos, cum ex Scriptura constet id non ante annum Ezechia: 14. contigisse.

*Opinio Sab-
chi ex par-
te falsa*

6. Funccius ad an. m. 3243. vult Merodachum, siue Mardokempadum, cum 22. annos Babylone regnasset, omnem Assyriorum potentiam ad Chaldaeos transfuisse, & regnasse post, quadraginta annis, vniuersè 52. Sed errate Funccium iam pridem monuit Caluissius, & ex optimis quibusque auctoribus patet.

*Error
Funccij.*

7. Serarius, Torniellus, Saliatus, Merodachum autumant fuisse Nabonassari filium: id tamen non constat. Nam iste Canon inter Nabonassarum & Merodachum ternos principes per annos 12. interponit, quibus exactis Ptolemæus initium Mardokempadi signat anno ætæ Nabonassari 27. Fieri quidem potuit, vt filius annis duodenis à regni paterni administratione arceretur: id tamen reapse factum, nec aio, nec inficior.

*Opinio
quorundam
dubia.*

8. Ptolemæus lib. 4. Almag. cap. 6. Prima, inquit, antiquissimarum eclipsum apud Babylonios obseruatorum, primo anno Mardokempadi, Thoth 29. sequente 30. facta scribitur, cum Sol circa finem piscium esset, nempe anno Nabonassari 27. ante Christum 721. die 18. Martij. Notat duas alias eclipses Lunæ Ptolemæus anno 2. Mardokempadi ante Chr. 720. vt passim monent auctores, & memini Opusculo de annu Domini Nabon. & c. cap. 9. Ex quibus colligimus, anno circiter 721. ante Christum, regnare cepisse, anno septimo Ezechia, vel sexto exeunte, vt putat Petauus. Ego illo anno ante Christum 721. annum nonum Ezechia: aperio: sic Merodachus, qui 22. annos regnasse scribitur commodè Legatos Ierosolymam, ad annum 14. 15. aut 16. Ezechia: destinabit.

*Mardo-
kempad
Synchrono-
nos Eze-
chia.*

9. Torniellus & Saliatus anno m. 3224. Ezechia: decimosexto, ante vulgarem æram Christi 730. existimant Merodachum cum parente regnantem nuncios ad Ezechiam misisse, postea verò mortuo parente regnum pleno iure adeptum, puta anno Ezechia: 24. vt notat Torniellus, vel 25. vt Serarius & Saliatus. Verum hæc non omnimodè ad Ptolemæi canonem quadrant. Ilulæus enim Merodachum ab anno 22. Nabonassari proximè antecessit, & quinque duntaxat annos regnauit, totidemque ante eum Chozirus & Porus, ad quos Babylonium regnum anno Nabonassari 17. peruenerat, ad Merodachum autem 27. ante quem annum nō arbitror legationem Babylone ad Ezechiam morbo

*Explicat
tur Canon
Mathem.*

ilippi

omologia
testamenti

IV
7

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

leuatam fuisse adornatam. Neque verò idcirco Nabonassarum senos regnasse putandus est, quod primus Merodachi in annum 27. disse dicatur. Hic enim 27. annus ab Epocha Nabonassari, qui non regnavit, deducitur, sicut & anni sequentium regum, y. g. Angulsi primus scribitur 719. Nabonassari, ad quem sine dubio Nabonassarum non peruenit. Quare ijs non assentior, qui censent Merodachum bonassaro regnasse, aut munera Ezechia missa, vsque ad huius annum esse: quorum posterius Seratio magis arridet, esto non omnino verum, & addat: qui scripserunt hunc Merodachum in Babylonia regnum occupasse, ex Pseudo-Beroso, & Pseudo-Philone decepti sunt.

QVÆSTIO XIX.

De annis Nabopolassari.

Doctrina
Ptolemæi
notanda.

1. Ptolemæus libr. 5. Almg. cap. 14. tradit Lunam defecisse anno Nabopolassari, 127. Nabonassari, die Athyr secundum Ægyptios 28. intellige anno ante Christi Epocham 621. die 22. Aprilis. De hoc anno Nabonassari & die prædicto comissa, dubitare non sine vnanimitate tabularum, quas vsurpant Mathematici consensus. In annis tamen Nabopolassari ad sacram historiam applicandis auctorum præsertim veterum defudat industria, ac plurima in medium producit: e quibus delibabo.

Opinio
Tornielli.

2. Torniellus ad annum m. 3429. numer. 2. contendit hunc regem Nabopolassari vocat, fuisse Nabuchodonosorem, qui ante Ch. Ierolymam evertit: quia ex sententia contraria, ait penitus destruxisse Ptolemæi Epocham ab ipso Nabonassaro deductam, & consequenter omnem chronologicam, quam ex cælorum motibus, per annos prædicta Epochæ observata sunt Imperii disque Scaliger, subaudi cum alijs, qui idem sentiunt. Nam Ptolemæus ex Ptolemæi septimum Cambysis componit cum 225. ætæ Nabonassari, annum Nabopolassari cum 246. & tricesimum primum, cum 257. Hæc autem Epochæ posita, qua Nabopolassarum parens Nabuchodonosoris esse putatur, pereri nullo modo posse affirmat, sed irritò conatu.

Explicatur
& res-
solvitur.

3. Putat enim Torniellus annum illum 5. Nabopolassari lunæ defecisse non tantum fuisse quintum Nabuchodonosoris, & sic suam doctrinam Ptolemæi confirmatam: quod longe à vero distat. Nam Ptolemæus in suo catalogo regum Babyloniæ Nabopolassaro proxime Nabuchodonosorem subrogat, ei que tribuit annos 43. tum subiungit Iluaro dach, ita ut si de Ptolemæi sententia agatur, nullus dubitandi locus